

Életrajz

Ernesto Cofiño Ubico 1899.
június 5-én született Guatemala
városban, s ott végezte első
iskoláit is.

2006.12.24.

Dicséretes minősítésű diplomáját a
Párizsi Egyetem Orvostudományi
Karán szerezte meg, sebész orvosnak
1929-ben nevezték ki. 1933-ban
házasodott meg, öt gyermeke
született.

Életét teljes mértékben szakmai
munkájának szentelte,

szolgálatkészsége nem csak a betegek fizikai jólétére terjedt ki, hanem azok személyes problémáit is magáévá tette.

A természetfölötti gondolkodást segítő fejlett érzéke és mélyen emberséges mivolta miatt mindig az életre való jog védelmére és az életszeretet buzdítására törekedett. Több kezdeményezést segített – sokukat közülük ő maga szorgalmazott –, melyekben nagy szeretettel gondoskodnak a várandós anyákról, az utcán kallódó gyerekekről és az árvákról, illetve javaslatokkal szolgálnak a felmerülő társadalmi problémák orvoslására.

A Guatemalában végzett gyermekgyógyászat úttörője, a San Carlos Tudományegyetem (*Universidad de San Carlos - USAC*) Orvostudományi Karának gyermekgyógyászatot oktató egyetemi tanára volt, amely állást

ezen felsőoktatási intézményben
kiemelt tisztelet övezett.

Az Opus Dei-be való felvételét 1956-
ban kérte szupernumerárius tagként.
Ettől kezdve megpróbálta még
elmélyültebbé tenni Istenhez fűződő
kapcsolatát az imádság, az
önmegtagadás, a napi szentmise és
áldozás és a heti szentgyónás
segítsége által. Megnőtt a Szent Szűz
iránti szeretete olyannyira, hogy attól
kezdve kitartóan terjesztette a
rózsafüzér imádságának napi
gyakorlatát, és nagy szorgalommal
látott neki a tanuláshoz, illetve a
doktrinális-vallási téren szükséges
képzése fejlesztéséhez.

Aktívabbá tette apostoli
tevékenységét is, mepróbálta
másoknak is átadni örömét és
megmutatni nagylelkűségét, hogy
segítsék ők is anyagi áldozataikkal és
imáikkal a rászorulóknak emberi jólétét
és keresztény hitük erősítését

elősegítő kezdeményezéseket. Ezen munkákban ő maga is hatalmas áldozatkészséggel dolgozott, készen arra, hogy átültesse a gyakorlatba az Egyház szociális tantételeit.

Hősie erőfeszítést mutatott az olyan szervezetekkel való együttműködésben is, amik a mezőgazdaságban dolgozók, az ipari munkások és az alacsony jövedelemmel rendelkező nők megsegítése és képzése céljából működtek, illetve az egyetemisták oktatásának fejlesztését segítették. Ezen felebaráti, sok lemondással járó szolgálatát 92 éves koráig, azaz élete végéig gyakorolta.

Guatemalában, 1991. október 17-én rákban halt meg, egy hosszú és fájdalmas betegség után, amit hősie lélekerővel és az Isteni akaratot elfogadó békével viselt.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hu-hu/article/eletrajz-8/](https://opusdei.org/hu-hu/article/eletrajz-8/) (2026.03.06.)